



Μια Δευτέρα του Δεκέμβρη
έβρεχε πάρα πολύ
κι η Δεσπούλα αγχωμένη
τρέχει κάπου να κρυφτεί.

Κει σ' ένα στενό δρομάκι
δέκα βρίσκει ποντικούς,
δίχως δόλου να διστάσει
στέκεται δίπλα σ' αυτούς.

«Δες τα σύννεφα δακρύζουν»,
λέει ένας ποντικός,
«δάκρυα τη γη ποτίζουν
και θα γίνουν ποταμός».

Ακούει η Δέσπω σαστισμένη
ποντικό να της μιλά,
δρόμο αφήνει, δρόμο παίρνει
πουθενά δεν σταματά.

Κι αν θα δείτε μια κοπέλα
που θα τρέχει στη βροχή,
η καημένη είν' η Δεσπούλα,
τρέχει ακόμα να κρυφτεί.

